JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
CHRISTINE STIX-HACKL
5 päivänä maaliskuuta 2002 [1]

I Johdanto

1. Tämä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne koskee Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten toimintaa niiden hallinnoidessa kalastusvuosien 1985—1988 ja 1990 kalastuskiintiöitä. Komissio on esittänyt samanlaisia väitteitä kalastusvuosien 1991—1996 osalta tämän asian kanssa samaan aikaan vireillä olevassa asiassa C-140/00.

2. Yhdistynyt kuningaskunta esittää puolustuksessaan pääasiallisesti, ettei komissio ole täyttänyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa näyttövelvollisuuttaan. Yhdistynyt kuningaskunta ei kuitenkaan tässä yhteydessä täysin kiistä komission väitteitä liikakalastuksesta kyseisinä kalastusvuosina. Nyt esillä oleva asia koskee näin ollen ennen kaikkea todistustaakan jakoa.

3. Yhteisöjen tuomioistuin on jo käsitellyt todistustaakkaa asiassa C-333/99 antamassaan tuomiossa. [2] Nyt esillä olevassa asiassa on kuitenkin tarkasteltava, estävätkö Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen esittämät mahdollisesti uudet seikat kyseisessä tuomiossa esitettyjen perusteiden soveltamisen nyt esillä olevaan asiaan. Mikäli näin ei ole, asian ratkaisun kannalta merkityksellistä on, oikeuttavatko komission perustelut ratkaisemaan asian vaatimusten mukaisesti.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

4. Asetuksen (ETY) N:o 170/83 [3] 1 artiklan mukaan kyseisen asetuksen tarkoituksena on kalavarojen suojaaminen, meren biologisten varojen säilyttäminen ja niiden tasapainoinen hyödyntäminen kestävällä perustalla sekä taloudellisesti ja sosiaalisesti tarkoituksenmukaisella tavalla.

1 — Alkuperäinen kieli: saksa.

2 — Asia C-333/99, komissio v. Ranska, tuomio 1.2.2001 (Kok. 2001, s. I-1025). Ks. myös yhdistetyissä asioissa C-418/00 ja C-419/00, komissio v. Ranska, s. I-3969, s. I-3972, esittämäni ratkaisuehdotus.

3 — Kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1). Tämä asetus kumottiin ja korvattiin yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1).

5. Asetuksen N:o 170/83 2 artiklan 1 kohdassa säädetään sellaisten säilyttämistoimien käyttöönottamisesta, jotka ovat tarpeellisia edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan edellä asetuksen 1 kohdassa mainittuihin toimiin voi kuulua muun muassa kalastustoiminnan rajoittaminen erityisesti rajoittamalla saaliita.

6. Asetuksen N:o 170/83 3 artiklassa täsmennetään, että jos osoittautuu tarpeelliseksi rajoittaa tietyn lajin saalista, tietyn kalakannan tai tietyn kalakantaryhmän sallittu kokonaissaalis yhteisössä ja tarvittaessa yhteisön ulkopuolisissa maissa sekä niiden pyyntiä koskevat edellytykset vahvistetaan vuosittain. Asetuksen 4 artiklan mukaan yhteisön sallittu saalis jaetaan jäsenvaltioiden kesken siten, että jokaiselle jäsenvaltiolle taataan kaikkien kyseessä olevien kalakantojen osalta toiminnan suhteellinen vakaus.

7. Tämän säännöksen mukaisesti Yhdistyneelle kuningaskunnalle myönnettiin vuosiksi 1985—1988 ja 1990 pyyntikiintiö neuvoston asetuksen N:o 1/85, [4] neuvoston asetuksen N:o 3721/85, [5] neuvoston asetuksen N:o 4034/86, [6] neuvoston asetuksen N:o 3977/87 [7] ja neuvoston asetuksen N:o 4047/89 [8] nojalla.

8. Kiintiöiden hallinnoinnin osalta asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdassa sää-

4 — Tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän sallitusta väliaikaisesta kokonaissaaliista vuodeksi 1985 ja tietyistä pyyntiä koskevista edellytyksistä 19 päivänä joulukuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1/85 (EYVL L 1, s. 1). Tätä asetusta muutettiin asetuksen (ETY) N:o 1/85 muuttamisesta toisen kerran 26 päivänä maaliskuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 800/85 (EYVL L 89, s. 4), asetuksen (ETY) N:o 1/85 muuttamisesta kolmannen kerran 27 päivänä syyskuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2756/85 (EYVL L 259, s. 68) ja asetuksen (ETY) N:o 1/85 muuttamisesta neljännen kerran 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3720/85 (EYVL L 361, s. 1).

5 — Tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän sallitusta kokonaissaaliista vuodeksi 1986 ja tietyistä pyyntiä koskevista edellytyksistä 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3721/85 (EYVL L 361, s. 5). Tätä asetusta muutettiin asetuksen (ETY) N:o 3721/85 muuttamisesta 31 päivänä joulukuuta 1985 annetulla asetuksella (ETY) N:o 3777/85 (EYVL L 363, s. 1), asetusten (ETY) N:o 3721/85, (ETY) N:o 3730/85, (ETY) N:o 3734 ja (ETY) N:o 3777/85 voimassaoloajan jatkamisesta 31. joulukuuta 1986 saakka 20 päivänä tammikuuta 1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 114/86 (EYVL L 17, s. 4), asetuksen (ETY) N:o 3721/85 muuttamisesta kolmannen kerran 25 päivänä kesäkuuta 1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2057/86 (EYVL L 176, s. 3), asetuksen (ETY) N:o 3721/85 muuttamisesta neljännen kerran 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2374/86 (EYVL L 206, s. 4) ja asetuksen (ETY) N:o 3721/85 muuttamisesta viidennen kerran 21 päivänä lokakuuta 1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3221/86 (EYVL L 300, s. 2).

6 — Tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän sallitusta kokonaissaaliista vuodeksi 1987 ja tietyistä pyyntiä koskevista edellytyksistä 22 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) 4034/86 (EYVL L 376, s. 39). Tätä asetusta muutettiin asetuksen (ETY) N:o 4034 muuttamisesta 18 päivänä toukokuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1365/87 (EYVL L 129, s. 15), asetuksen (ETY) N:o 4034/86 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1880/87 (EYVL L 179, s. 4), asetuksen (ETY) N:o 4034/86 muuttamisesta 5 päivänä lokakuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2999/87 (EYVL L 285, s. 2) ja asetuksen (ETY) N:o 4034/86 muuttamisesta neljännen kerran 23 päivänä marraskuuta 1987 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3545/87 (EYVL L 337, s. 7).

7 — Tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän sallitusta kokonaissaaliista ja tietyistä pyyntiä koskevista edellytyksistä (1988) 21 päivänä joulukuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3977/87 (EYVL L 375, s. 1). Tätä asetusta muutettiin asetuksen (ETY) N:o 3977/87 muuttamisesta 14 päivänä lokakuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3173/88 (EYVL L 282, s. 30), asetuksen (ETY) N:o 3977/87 muuttamisesta 20 päivänä lokakuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3286/88 (EYVL L 292, s. 3) ja asetuksen (ETY) N:o 3977/87 muuttamisesta 7 päivänä marraskuuta 1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3472/88 (EYVL L 305, s. 12).

8 — Tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän sallitusta kokonaissaaliista ja tietyistä pyyntiä koskevista edellytyksistä (1990) 19 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4047/89 (EYVL L 389, s. 1). Tätä asetusta muutettiin asetuksen (ETY) N:o 4047/89 muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 738/90 (EYVL L 82, s. 7), asetuksen (ETY) N:o 4047/89 muuttamisesta toisen kerran 27 päivänä kesäkuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1874/90 (EYVL L 171, s. 1) ja asetuksen (ETY) N:o 4047/89 muuttamisesta kolmannen kerran 29 päivänä kesäkuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1887/90 (EYVL L 172, s. 1).

detään, että "jäsenvaltiot antavat asiaan sovellettavien yhteisön säännösten mukaisesti niille myönnettyjen kiintiöiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt".

9. Tämän velvollisuuden noudattamisesta säädettiin ensimmäisen kerran neuvoston asetuksessa N:o 2057/82.[9] Asetuksessa säädetään jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai jäsenvaltiossa rekisteröityneiden kalastusalusten pyynnin valvonnasta. Tarkoituksena on näin taata kalastusmahdollisuuksien rajoitusten noudattaminen. Asetuksessa säädetään myös jäsenvaltioiden viranomaisten suorittamasta kalastusalusten valvonnasta ja alusten toimista merellä ja satamissa. Lisäksi jäsenvaltioiden on laadittava komissiolle säännöllisesti kertomus valvontatoimistaan ja yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisen vuoksi toteutetuista toimista.

10. Asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan alkuperäisessä versiossa säädetään seuraavaa:

"1. Jokainen jäsenvaltio valvoo alueensa satamissa ja sen suvereenisuuden tai toimivallan piiriin kuuluvilla merialueilla kalastusaluksia, jotka purjehtivat jonkin jäsenvaltion lipun alla tai ovat rekisteröityneitä jossakin jäsenvaltiossa, kaiken säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevan voimassaolevan lainsäädännön noudattamiseksi.

2. Jos 1 kohdan nojalla suoritetun valvonnan perusteella jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, ettei jäsenvaltion lipun alla purjehtiva tai jäsenvaltiossa rekisteröitynyt kalastusalus noudata säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä, niiden on aloitettava rikos- tai hallinto-oikeudellinen menettely kyseisen aluksen päällikköä vastaan."

11. Asetusta N:o 2057/82 muutettiin 1.1.1986 neuvoston asetuksella N:o 3723/85.[10] Jäsenvaltioiden velvollisuutta aloittaa rikos- tai hallinto-oikeudellinen menettely säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä laiminlyötäessä laajennettiin asetuksella siten, että menettely on aloitettava paitsi aluksen päällikköä myös muita vastuullisia henkilöitä vastaan.

12. Asetuksen N:o 2057/82 1 artiklaa muutettiin uudelleen 1.1.1987.[11] Muu-

9 — Jäsenvaltioiden alusten harjoittamaa kalastustoimintaa koskevien tiettyjen valvontatoimenpiteiden käyttöönottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1982 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2057/82 (EYVL L 220, s. 1).

10 — Jäsenvaltioiden alusten harjoittamaa kalastustoimintaa koskevien tiettyjen valvontatoimenpiteiden käyttöönottamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 2057/82 muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston asetus (EYVL L 361, s. 42).

11 — Jäsenvaltioiden alusten kalastuksen valvontatoimenpiteistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2057/82 muuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4027/86 (EYVL L 376, s. 4).

tetussa artiklassa säädetään muun muassa seuraavaa:

"1. Kaiken säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevan voimassa olevan lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi jokaisen jäsenvaltion on valvottava alueellaan ja sen suvereenisuuden tai tuomiovallan piiriin kuuluvilla merialueilla kalastuksen ja siihen liittyvän toiminnan harjoittamista. Sen on tarkastettava kalastusalukset sekä kaikki toiminta, jonka tarkastaminen mahdollistaisi tämän asetuksen täytäntöönpanon tarkastamisen, erityisesti kalan aluksesta purkamisen ja myynnin rekisteröinnin osalta.

2. Jos 1 kohdan nojalla suoritetun valvonnan tai tarkastuksen perusteella jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että voimassa olevaa säilytys- ja valvontatoimenpiteitä koskevaa lainsäädäntöä ei ole noudatettu, heidän on aloitettava rikos- tai hallinto-oikeudellinen menettely kyseisen aluksen päällikköä tai muuta vastuullista henkilöä vastaan."

13. Asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 3723/85, 6 artiklan 1 kohdan mukaan aluksen päällikön tai hänen valtuuttamansa henkilön on annettava kunkin matkan jälkeen sen jäsenvaltion viranomaisille, jonka lastauspaikkoja se käyttää, selvitys maihin tuotujen saaliiden määrästä ja niiden pyyntipaikoista. Saman artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on tarkistettava näiden selvitysten paikkansapitävyys.

14. Asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 4027/86, 7 artiklan 1 kohdan mukaan aluksen päällikön on ilmoitettava jäsenvaltiolle, jonka lipun alla kyseinen alus purjehtii tai jossa se on rekisteröitynyt, muun muassa saaliiden määrä ja pyyntipaikka, jos näihin saaliisiin sovelletaan kiintiöitä ja jos päällikkö on siirtänyt kyseiset saaliit toiseen alukseen tai purkanut ne yhteisön ulkopuolella.

15. Asetuksen N:o 2057/82, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 4027/86, 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai sen alueella rekisteröityjen kalastusalusten pyytämät kiintiön piiriin kuuluvan kalakannan tai kalakantaryhmän kaikki saaliit on sisällytettävä tämän valtion kyseiseen kalakantaan tai kalakantaryhmiin soveltamaan kiintiöön aluksen purkamispaikasta riippumatta.

2. Jokaisen jäsenvaltion on vahvistettava päivämäärä, johon mennessä sen oman lipun alla purjehtivien tai sen alueella rekisteröityneiden kalastusalusten pyytämien kiintiön piiriin kuuluvan kalakannan tai kalakantaryhmän saaliiden katsotaan täyttäneen niihin tämän kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavan kiintiön. Jäsenvaltion on väliaikaisesti kiellettävä kyseisestä päivästä lähtien mainittujen alusten harjoittama tämän kalakannan tai kalakantaryhmän kalojen pyynti kuten myös niiden säilyttäminen aluksessa, jälleenlaivaus ja aluksesta purkaminen, mikäli pyynti on suoritettu kyseisen päivän jälkeen, ja sen on vahvistettava päivämäärä, johon asti jälleenlaivaus ja aluksesta purkaminen tai viimeisten saaliita koskevien ilmoitusten jättäminen on mahdollista. Tästä toimenpiteestä on ilmoitettava välittömästi komissiolle, joka antaa siitä tiedon muille jäsenvaltioille.

3. Komissio vahvistaa edellä 2 kohdan mukaisesti tehdyn ilmoituksen jälkeen tai omasta aloitteestaan käytettävissä olevien tietojen perusteella päivämäärän, jolloin jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai jäsenvaltiossa rekisteröityjen kalastusalusten pyytämien saaliiden, joita koskee TAC, kiintiö tai muu määrällinen rajoitus, katsotaan tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän osalta saavuttaneen kyseisen jäsenvaltion tai tarvittaessa yhteisön käytettävissä olevan kiintiön, osuuden tai määräosan.

Arvioidessaan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua tilannetta komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille näkymistä, jotka koskevat kalastuksen keskeyttämistä TAC:n täyttymisen vuoksi. — — "

16. Asetus N:o 2057/82 korvattiin 1.8.1987 neuvoston asetuksella N:o 2241/87.[12] Tällä asetuksella, joka kumottiin 1.1.1994, kodifioitiin asetuksen N:o 2057/82 muutetut versiot. Asetuksen N:o 2241/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 4027/86, 1 ja 11 artikla vastaavat siten asetuksen N:o 2057/82 1 ja 10 artiklaa.

17. Asetuksen N:o 2241/87 9 artiklassa säädetään muun muassa seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on valvottava sitä, että jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai jäsenvaltiossa rekisteröityjen alusten suorittama TAC:n tai kiintiön piiriin kuuluvien kalakantojen tai kalakantaryhmien jokainen aluksesta purkaminen rekisteröidään. — —

2. Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ennen jokaisen kuukauden 15

12 — Tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2241/87 (EYVL L 207, s. 1).

päivää edellisen kuukauden aikana TAC:n tai kiintiöiden piiriin kuuluvan jokaisen kalakannan tai kalakantaryhmien aluksista puretut määrät sekä toimitettava sille tiedoksi kaikki 7 ja 8 artiklan perusteella saadut tiedot.

Komissiolle toimitettavissa ilmoituksissa on mainittava pyyntipaikka siten kuin 5 ja 6 artiklassa määritellään sekä kyseisten kalastusalusten kansallisuus.

Sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän kohdan säännösten soveltamista jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä yksityiskohtaisempia tietoja tai annettava niitä useammin kuin kyseisessä asetuksessa vaaditaan, mikäli TAC:n tai kiintiöiden piiriin kuuluvien kalakantojen tai kalakantaryhmien saaliit lähestyvät TAC:n tai kiintiöiden rajaa.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille tiedon tämän artiklan perusteella vastaanottamistaan ilmoituksista 10 päivän kuluessa näiden ilmoitusten vastaanottopäivästä.

4. Jokaisen jäsenvaltion on säilytettävä tai jätettävä säilytettäväksi sen toimivaltaisille viranomaisille 5 ja 6 artiklan sekä näiden artiklojen yksityiskohtaisten erityissääntöjen mukaisesti jätetyt asiakirjat siten, että näihin asiakirjoihin, jotka ovat 2 kohdassa tarkoitettujen komissiolle toimitettujen ilmoitusten perustana, on mahdollista palata kolmen vuoden ajan sitä vuotta, jonka kuluessa kyseiset aluksesta purkamiset on suoritettu, seuraavan vuoden alusta laskien."

III Tosiseikat, oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

A *Tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely*

18. Komissio väittää pääasiallisesti, että Yhdistynyt kuningaskunta on ylittänyt sille myönnetyt pyyntikiintiöt useiden kalakantojen osalta kalastusvuosina 1985—1988 ja 1990.

19. Komissio ilmoitti 2.10.1986, 13.5.1987 ja 26.3.1991 päivätyissä kirjeissään Yhdistyneelle kuningaskunnalle tämän ylittäneen pyyntikiintiön useiden kalakantojen osalta vuonna 1985.

20. Komissio moitti kirjeissään Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia erityi-

sesti asiaa koskevan yhteisön oikeuden rikkomisesta, koska ne eivät olleet ryhtyneet toimenpiteisiin estääkseen kyseisten kiintiöiden ylittymistä.

21. Yhdistynyt kuningaskunta vastasi kyseisiin virallisiin huomautuksiin 9.12.1986, 11.6.1987 ja 16.5.1991 vuoden 1985 liikakalastuksen osalta, 10.11.1987 ja 16.5.1991 vuoden 1986 liikakalastuksen osalta, 28.6.1989 ja 16.5.1991 vuoden 1987 liikakalastuksen osalta, 22.7.1991 vuoden 1988 liikakalastuksen osalta ja 19.4.1993 vuoden 1990 liikakalastuksen osalta.

22. Vastineissaan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus esitti useita syitä kyseisille liikakalastustapauksille ja viittasi erityisesti ennalta arvaamattomiin ja odottamattomiin saaliiden purkamisiin aluksista, huonoihin sääolosuhteisiin ja myöhästyneisiin selvityksiin, jotka koskivat saaliiden purkamista Espanjaan Yhdistyneen kuningaskunnan lipun alla purjehtivista tai sen alueella rekisteröityneistä kalastusaluksista, jotka kuitenkin harjoittivat toimintaansa Espanjan satamista käsin (jäljempänä englantilais-espanjalaiset alukset).

23. Komission mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan vastineilla ei voitu poistaa epäilyjä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä, minkä vuoksi se antoi 21.11.1988 Yhdistyneelle kuningaskunnalle vuotta 1985 koskevan perustellun lausunnon. Vuotta 1986 koskeva perusteltu lausunto annettiin Yhdistyneelle kuningaskunnalle 9.2.1989. Komissio antoi lisäksi 1.10.1992 perustellun lausunnon, joka koskee vuosia 1985,1986 ja 1987, ja 17.4.1996 vuosia 1998 ja 1990 koskevan perustellun lausunnon.

24. Yhdistynyt kuningaskunta vastasi vuosia 1985—1987 koskeviin perusteltuihin lausuntoihin 8.2.1989, 17.4.1989 ja 5.2.1993 päivätyillä kirjeillä ja vuosia 1998 ja 1990 koskeviin perusteltuihin lausuntoihin 13.6.1996 päivätyllä kirjeellä. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus korosti kirjeissään, että englantilais-espanjalaisten alusten valvontaa on tehostettu, minkä avulla on sen mielestä voitu estää uudet liikakalastustapaukset.

Kalastusvuosi 1985

25. Kalastusvuoden 1985 osalta komissio perustelee kannettaan toisaalta yhdeksällä liikakalastustapauksella ja sellaisilla tapauksilla, joissa Yhdistynyt kuningaskunta on kalastanut alueilla, joille sille ei ollut myönnetty kiintiöitä (jäljempänä kalastus kielletyllä alueella). [13] Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset totesivat 11.6.1987 päivätyssä vastineessaan komission 2.10.1986 antamalle perustellulle lausunnolle, että kuusi edellä mainituista tapauksista koski ainakin osittain englantilais-espanjalaisia aluksia.

13 — Tarkkojen lukujen osalta tässä ja jäljempänä viitataan esittelevän tuomarin kertomukseen sekä komission kannekirjelmään.

Kalastusvuosi 1986

26. Kalastusvuoden 1986 osalta komissio perustelee kannettaan neljällä liikakalastustapauksella ja yhdellä tapauksella, joka koskee kalastusta kielletyllä alueella.

27. ICES-suuralueilla V b (EY-vyöhyke), VI, XII ja XIV tapahtuneen kielikampelan kalastuksen osalta Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset totesivat, että kalaa oli pyydetty marraskuun puoleen väliin mennessä jo 14 tonnia, kun suurin sallittu määrä on 15 tonnia, minkä vuoksi Yhdistynyt kuningaskunta päätti 29.11.1986 kieltää kalastuksen alueella. Komission käytössä olevien lukujen mukaan kuitenkin 15 tonnin kiintiö oli täyttynyt jo lokakuussa, minkä vuoksi kalastus olisi pitänyt kieltää jo silloin. Lisäksi komission mukaan kalastuskiellon jälkeen saaliita purettiin aluksista vielä kolme tonnia vuoden loppuun mennessä.

28. Kalastusvyöhykkeellä VII a tapahtuneen kielikampelan kalastuksen osalta Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset totesivat, että osa liikakalastuksesta johtui englantilais-espanjalaisista aluksista. Viranomaiset kertoivat lisäksi, että ne olivat jo 13.10 ottaneet käyttöön 10 prosentin pyyntirajoituksen, joka ei kuitenkaan osoittautunut riittäväksi saaliiden odottamattoman lisääntymisen vuoksi, minkä vuoksi kalastus kiellettiin 15.11. Komissio toteaa tähän, että kalastusta rajoitettiin vasta silloin, kun 720 tonnin vuotuisesta kiintiöstä oli jo purettu maihin 707 tonnia. Lisäksi komission mukaan saaliita purettiin aluksista vielä kalastuskiellon jälkeenkin siten, että kiellon jälkeen pyydettiin noin viisi tonnia kalaa.

29. Myös kummelituraskan ja turskan liikakalastus johtui Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten mukaan ainakin osittain englantilais-espanjalaisista aluksista. Turskan osalta Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus vetosi myös siihen, että pienistä aluksista purettujen saaliiden määrä oli suuri. Pieniin aluksiin näet ei sovelleta aluspäiväkirjaa koskevia säännöksiä.

30. Lisäksi komissio katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat tunnustaneet 17.4.1989 päivätyssä kirjeessään, että tylppäpyrstömolvan ja molvan kalastusta jatkettiin vielä sen jälkeen, kun komissio oli 15.10. määrännyt kalastuksen lopettamisesta.

Kalastusvuosi 1987

31. Kalastusvuoden 1987 osalta komissio perustelee kannettaan kahdella liikakalastustapauksella ja kuudella tapauksella, jotka koskevat kalastusta kielletyllä alueella.

Kalastusvuosi 1988

32. Kalastusvuoden 1988 osalta komissio perustelee kannettaan yhdellä makrillin kalastuskiintiön ylittymistapauksella.

33. Komissio toteaa, että komission asetuksen N:o 3165/88 [14] antamisen jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset aloittivat komission pyynnöstä ja komission tuella tutkimuksen Yhdistyneen kuningaskunnan kalastusalusten makrillia koskevista saalisilmoituksista.

34. Tutkimustulosten perusteella komissio arvioi, että 50 245,9 tonnia siitä saaliista, joka oli aluspäiväkirjan mukaan pyydetty alueella VI, oli tosiasiassa pyydetty alueella IV. Komissio päätti tämän vuoksi osoittaa jälkimmäiselle alueelle 25 000 tonnin kiintiön tekemänsä varovaisen arvion perusteella. Komissio oli kuitenkin täysin tietoinen siitä, että jos lukuisat purkamisilmoitukset yhteensä 32 000 tonnin saaliista eivät olisi kadonneet, niistä olisi saattanut käydä ilmi, että osa tästä saaliista oli peräisin muilta alueilta.

35. Vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja komissio eivät olekaan päässeet yksimielisyyteen makrillin liikakalastuksen määrästä, Yhdistynyt kuningaskunta ei ole komission mukaan kiistänyt liikakalastusta sinänsä eikä sitä, että osa liikakalastuksesta oli tapahtunut laittomasti alueella IV. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on 22.7.1991 ja 13.7.1996 päivätyissä kirjeissään myöntänyt, että komission tiedot ja aluspäiväkirjojen tiedot ovat joiltain osin epäjohdonmukaisia, mutta se katsoo tämän johtuvan huonoista sääolosuhteista.

Kalastusvuosi 1990

36. Kalastusvuoden 1990 osalta komissio perustelee kannettaan neljällä liikakalastustapauksella.

37. Kielikampelan ja punakampelan osalta komissio väittää, että kiintiön ylittyminen oli ennakoitavissa ja ilman sen pikaista puuttumista asiaan kiintiö olisi ylittynyt jo lokakuun lopussa. Valvontatoimenpiteisiin ei kuitenkaan komission mukaan ryhdytty. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan kyseiset liikakalastustapaukset johtuivat tietokoneongelmista ja Alankomaihin purettujen saaliiden odottamattomasta ja merkittävästä lisääntymisestä.

14 — Yhdistyneen kuningaskunnan lipun alla purjehtivien alusten makrillin kalastuksen lopettamisesta 14 päivänä lokakuuta 1998 annettu komission asetus (ETY) N:o 3165/88 (EYVL L 282, s. 18).

38. Norjan pohjoisilla aluevesillä tapahtuneen turskan pyynnin osalta komissio väittää, että Yhdistyneen kuningaskunnan yhteenlaskettu kokonaissaalis oli toukokuun lopussa 2 571 tonnia ja että se lisääntyi joulukuun loppuun mennessä vielä kahdella tonnilla, vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olivat kieltäneet kalastuksen 27.4.

B *Asianosaisten vaatimukset*

39. Komissio katsoo niiden vastineiden perusteella, joita Yhdistynyt kuningaskunta on antanut komission esittämiin perusteltuihin lausuntoihin, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole tarkasteltavana olevien viiden vuoden aikana valvonut kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän noudattamista, minkä vuoksi komissio on nostanut tämän kanteen. Yhteisöjen tuomioistuimeen 30.11.1999 saapuneessa kanteessaan Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, kunkin ajanjaksoon 1985—1998 sisältyvän vuoden ja vuoden 1990 osalta, että

   — jättäessään antamatta asianmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnetyn kiintiön käyttämisestä ja jättäessään suorittamatta relevantissa yhteisön lainsäädännössä edellytettyjä tarkastuksia ja muuta valvontaa,

   — jättäessään keskeyttämättä tiettyjen kalalajien kalastuksen väliaikaisesti niiden kiintiön tultua täyteen,

   — jättäessään (ainoastaan vuoden 1988 osalta) toteuttamatta riittäviä toimenpiteitä makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi,

   — jättäessään ryhtymättä rikosoikeudellisiin tai hallintooikeudellisiin toimenpiteisiin asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan,

   Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut 1) asetuksen N:o 170/83 [15] 5 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 2057/82 [16] 1 artiklan 1 kohtaa (1.8.1987 päättyneenä ajanjaksona) ja asetuksen N:o 2241/87 [17] 1 artiklan 1 kohtaa (tämän jälkeisenä ajanjaksona); 2) asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen

15 — Ks. edellä alaviite 3.
16 — Ks. edellä alaviite 9.
17 — Ks. edellä alaviite 12.

N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohtaa; 3) asetuksen N:o 2241/87 9 artiklaa; 4) asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohtaa tai asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohtaa yhdessä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan kanssa;

2. velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

40. Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää kanteen perusteettomana ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

IV Oikeudellinen arviointi

41. Kaikkien kanneperusteiden osalta osapuolet ovat eri mieltä siitä, onko komissio näyttänyt riittävällä tavalla toteen väittämänsä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen. Tämän vuoksi ennen yksittäisten kanneperusteiden arviointia on syytä tarkastella todistustaakan jakoa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmää koskevassa menettelyssä.

A *Yleistä todistustaakan jaosta*

42. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei kiistä sitä, että vuosina 1985—1988 ja 1990 (jäljempänä kyseinen ajanjakso) tapahtui huomattavaa liikakalastusta. Se ei myöskään kahta poikkeusta lukuun ottamatta kiistä komission kanteessaan esittämiä lukuja. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ei sen sijaan hyväksy komission väitettä siitä, etteivät toimivaltaiset kansalliset viranomaiset olisi varmistaneet kyseisten säännösten noudattamista, mikä olisi aiheuttanut kyseisten kalastuskiintiöiden noudattamatta jättämisen.

43. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus perustaa puolustuksensa pääasiassa siihen, että vaikka komissio on näyttänyt toteen joitakin liikakalastustapauksia, se ei ole kuitenkaan vapautunut todistustaakastaan sen yhteisön tuomioistuimelle esittämien yleisten vaatimusten osalta. Komissio ei varsinkaan ole näyttänyt toteen, että tiettyjä toimenpiteitä olisi jätetty toteuttamatta. Komissio on päätellyt näin ainoastaan yksittäisten liikakalastustapausten perusteella, mikä ei riitä täyttämään todistustaakan vaatimuksia.

44. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus perustaa näkemyksensä perustellusti peri-

aatteeseen, [18] jonka mukaan komissio ei voi perustaa toimintaansa pelkkään olettamukseen, vaan sen on toimittava pikemminkin tarkkojen ja konkreettisten seikkojen perusteella.

45. Sovellettaessa tätä periaatetta oikeudenkäyntiin, joka koskee kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän noudattamista, on otettava huomioon myös asiassa C-333/99 annettu tuomio. [19] Yhteisön tuomioistuin totesi kyseisessä tuomiossa, että "näiden lukujen suuruudesta ja niiden kuvaamasta tilanteen jatkuvuudesta ilmenee, että liikakalastustapaukset olivat ainoastaan voineet olla seurausta siitä, etteivät Ranskan viranomaiset noudattaneet valvontavelvollisuuksiaan. Ranskan hallituksen väite, jonka mukaan komissio toimii pelkän olettamuksen perusteella, ei siis ole perusteltu". [20]

46. Näin ollen on todettava, että komission kannetta oikeudenkäyntimenettelyssä, jonka aiheena on kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän noudattaminen, ei voida pitää perusteettomana pelkästään siksi, että se perustuu "vain" yksittäisiin liikakalastustapauksiin. Jo muutamat liikakalastustapaukset yksittäisissä jäsenvaltioissa saattavat niiden mahdollisen kumuloitumisen vuoksi vaarantaa vakavasti yhteisön lainsäädännön tavoitteiden saavuttamisen. Tämän vuoksi on aivan johdonmukaista, että asiassa C-333/99 annetun tuomion mukaan sitä, onko kyseisissä asetuksissa säädettyjä velvollisuuksia rikottu, ei voida todeta liikakalastuksen kohteena olleiden kalakantojen määrän perusteella vaan liikakalastuksen suuruuden ja jatkuvuuden perusteella.

47. Komissio toteaa myös perustellusti, ettei yhteisön lainsäädännössä säädetä kiintiöiden noudattamiseksi tarvittavista toimenpiteistä. Jäsenvaltion tehtävänä on valita toimenpiteet, jotka ovat tehokkaimmat paikallisissa olosuhteissa. Tämän vuoksi komissiota ei voida vaatia osoittamaan, mitä toimenpiteitä olisi pitänyt toteuttaa liikakalastuksen välttämiseksi.

48. Yhteisön tuomioistuimen asiassa C-333/99 antamassaan tuomiossa esittämä ratkaisu näyttää monelta osin asianmukaiselta.

18 — Asia 290/87, komissio v. Alankomaat, tuomio 5.10.1989 (Kok. 1989, s. 3083, 17 kohta); asia C-62/89, komissio v. Ranska, tuomio 20.3.1990 (Kok. 1990, s. I-925, 37 kohta) ja asia C-244/89, komissio v. Ranska, tuomio 31.1.1991 (Kok. 1991, s. I-163, 35 kohta).

19 — Ks. edellä alaviite 2.

20 — Edellä alaviitteessä 2 mainitun tuomion 35 kohta. Ks. myös antamani ratkaisuehdotus vireillä olevissa asioissa C-418/00 ja C-419/00, komissio v. Ranska, tuomio 25.4.2002 (Kok. 2002, s. I-3969).

49. Ensinnäkin on huomattava, että todistustaakka jaetaan siten, ettei kenenkään osapuolen tarvitse esittää negatiivista näyttöä, mikä olisi hyvin vaikeaa. Tämän vuoksi komission ei tarvitse osoittaa asianmukaisten toimenpiteiden noudattamatta jättämistä. Tämä noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, joka koskee näyttöä markkinajärjestelyjä koskevan lainsäädännön rikkomisesta EMOTR:n tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä, ja vastaava todistustaakan jako onkin perusteltu nyt esillä olevassa asiassa muun muassa siksi, että jäsenvaltio pystyy paremmin esittämään positiivista näyttöä. [21]

50. Yhteisen kalastuspolitiikan alalla nämä tavoitteet otetaan huomioon näin ollen siten, että jäsenvaltiot ovat lähtökohtaisesti velvoitettuja saavuttamaan tietynlaisen tuloksen eli noudattamaan niille myönnettyjä kalastuskiintiöitä, mikä puolestaan on välttämätön edellytys asetuksen N:o 170/83 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiselle. Tätä asiaa tarkastellaan yksityiskohtaisemmin jäljempänä kanneperusteiden arvioinnin yhteydessä.

21 — Riittää, kun tarkastellaan asiassa C-374/99, Espanjan kuningaskunta v. komissio, 13.9.2001 annettua tuomiota (Kok. 2001, s. I-5943), jonka 15 kohdassa todetaan seuraavaa: "on korostettava, että vaikka komissiolle kuuluu sen osoittaminen, että maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevia sääntöjä on rikottu, sen ei tarvitse näyttää tyhjentävästi kansallisten viranomaisten suorittamien tarkastusten riittämättömyyttä tai niiden esittämien lukujen sääntöjenvastaisuutta — — " ja julkisasiamies Geelhoedin samassa asiassa antamaa ratkaisuehdotusta, jonka 44 kohdassa todetaan seuraavaa: "jäsenvaltion on siis näytettävä toteen — vain sillä olevien tietojen perusteella — että komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti tai luonnehtinut niitä väärin tai että ehdotettu seuraamus ei ole yhteensopiva todetun sääntöjenvastaisuuden luonteen tai vakavuuden ja laajuuden kanssa".

B *Kiintiön käyttämistä koskevien asianmukaisten yksityiskohtaisten sääntöjen puuttuminen*

1. Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

51. Komission mukaan asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan mukaisesta jäsenvaltioiden velvollisuudesta antaa asiaan sovellettavien yhteisön säännösten mukaisesti niille myönnettyjen kiintiöiden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt seuraa, että jäsenvaltioiden on myös varmistettava toimenpiteiden noudattaminen, mikä puolestaan edellyttää asianmukaisten seuraamusten vahvistamista. Vaikka komission mukaan saaliiden purkamista Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella koskeva ongelma oli ollut jo pitkään tiedossa, liikakalastus jatkui koko kyseisen ajanjakson, mistä voidaan päätellä, ettei Yhdistynyt kuningaskunta antanut asianmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnetyn kiintiön käyttämisestä tai etteivät toimivaltaiset kansalliset viranomaiset asianmukaisesti valvoneet tällaisten sääntöjen noudattamista.

52. Komissio väittää lisäksi, etteivät Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset varmistaneet, että kaikista saaliista todella ilmoitettiin. Yhdistynyt kuningaskunta ei komission mukaan myöskään perustanut mitään järjestelmää, jonka avulla kalastuksen keskeyttämisestä olisi voitu määrätä ajoissa, eikä se varmistanut kalastuskielto-

määräysten noudattamista. Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät aloittaneet englantilais-espanjalaisten alusten säännöllisiä tarkastuksia Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kaikesta tästä seuraa komission mukaan, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole noudattanut asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 kohdan (1.8.1987 päättyneenä ajanjaksona) ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan (tämän jälkeisenä ajanjaksona) mukaisia velvoitteitaan.

53. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää puolustuksensa yleisen linjan [22] mukaisesti, ettei valvontajärjestelmän mahdollisia puutteita kyseisellä ajanjaksolla voida johtaa yksittäisistä liikakalastustapauksista, koska se olisi tällöin olettama, jota ei voida hyväksyä. [23]

54. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus viittaa myös henkilöresursseihin ja aineellisiin voimavaroihin, joita se oli asettanut käytettäviksi.

55. Komission esittämän tiettyjen toimenpiteiden puuttumista koskevan väitteen osalta Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus viittaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-328/96 antamaan tuomioon, [24] jonka mukaan komission on erityisesti ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle, että sen on toteutettava tietty toimenpide, jos komissio aikoo perustaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen siihen, ettei tätä toimenpidettä ole toteutettu.

2. Arviointi

56. Ensinnäkin on todettava, että komissio on näyttänyt toteen lukuisia liikakalastustapauksia kyseiseltä ajanjaksolta. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, ettei komission esittämiä lukuja ole keskeisiltä osiltaan kiistetty.

57. Asiassa C-333/99 annetun tuomion [25] perusteella Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen väitteitä todistustaakan jaosta ei voida pitää hyväksyttävinä. Kiintiön ylittäneen saaliin määrästä ja liikakalastuksen jatkuvuudesta voidaan nimittäin päätellä, että väitetyt liikakalastustapaukset olivat mahdollisia ainoastaan siksi, etteivät jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset olleet täyttäneet valvontavelvollisuuttaan tai niiden valvonta oli ollut puutteellista. [26] Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen väite siitä, että komissio perustaa väitteensä pelkkään olettamaan, on näin ollen perusteeton.

22 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 43 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

23 — Ks. edellä alaviitteessä 18 mainittu oikeuskäytäntö.

24 — Asia C-328/96, komissio v. Itävalta, tuomio 28.10.1999 (Kok. 1999, s. I-7479, 39 kohta).

25 — Ks. edellä alaviite 2.

26 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 43 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

58. Myös viittaus niiden kiintiöiden määrään, joita noudatettiin, on merkityksetön. Kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmän noudattamisen arviointi ei voi yksittäisten kalakantojen säilyttämistä koskevan tavoitteen vuoksi riippua siitä, että suurinta osaa kyseiselle jäsenvaltiolle myönnetyistä kiintiöistä on noudatettu. Ratkaisevaa on pikemminkin se, missä määrin jäsenvaltio on noudattanut sille myönnettyjä yksittäisiä kiintiöitä.

59. Edellä mainitussa asiassa C-328/96 annettu tuomio ei mitenkään estä tällaisen arvion tekemistä. Kyseisessä asiassa komissio totesi jäsenvaltion jättäneen noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut tiettyä toimenpidettä. Nyt esillä olevassa asiassa ei ole kuitenkaan kyse minkään tietyn toimenpiteen toteuttamisesta tai noudattamatta jättämisestä, vaan tietyn tavoitteen toteutumattomuudesta. Yhteisön lainsäädännössä ei nimittäin säädetä kiintiöiden käyttöä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamisesta, vaan sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joilla taataan kyseiselle jäsenvaltiolle myönnettyjen kiintiöiden noudattaminen. On lähtökohtaisesti jäsenvaltioiden tehtävänä valita soveltuvat toimenpiteet. Kun otetaan huomioon komission toteen näyttämät liikakalastustapaukset, kanteen hyväksymisen kannalta on epäoleellista, onko ylipäänsä toteutettu joitakin toimenpiteitä tai ovatko ne olleet riittämättömiä.

60. Lisäksi on syytä panna merkille, että Yhdistynyt kuningaskunta on itse todennut, että huomattava osa liikakalastustapauksista koski englantilais-espanjalaisia aluksia. Tämä vahvistaa komission väitteen, jonka mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät onnistuneet valvomaan säännöllisesti englantilais-espanjalaisia aluksia Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

61. Edellä mainitusta seuraa, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole noudattanut asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan, kun sitä luetaan yhdessä asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 kohdan ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut asianmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä niiden kiintiöiden käyttämisestä, jotka sille oli myönnetty kalastusvuosiksi 1985—1988 ja 1990 ja koska se ei ole näinä vuosina varmistanut, että lajien säilyttämistä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan, valvomalla riittävästi kalastustoimintoja ja tarkastamalla asianmukaisesti kalastusaluksia sekä niiden saaliiden aluksista purkamisia ja saaliiden rekisteröimistä.

C *Tiettyjen makrillisaaliiden aluksista purkamisten puutteellinen rekisteröinti vuonna 1988*

1. Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

62. Komissio toteaa, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklassa velvoitetaan

jäsenvaltiot paitsi rekisteröimään kaikki sellaisista aluksista puretut saaliit, jotka purjehtivat kyseisen jäsenvaltion lipun alla tai jotka on rekisteröity sen alueella ja toimittamaan vastaavat tiedot komissiolle tietyn ajan kuluessa myös varmistamaan, että rekisteröidyt ja ilmoitetut tiedot pitävät paikkansa. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät kuitenkaan toteuttaneet mitään toimenpiteitä varmistaakseen, että niitä alueita koskevat tiedot, joilla pyydettiin makrillia, oli vuonna 1998 rekisteröity oikein tai että nämä tiedot oli myöhemmin oikaistu.

63. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää sen sijaan, ettei komissio ole näyttänyt toteen tietojen virheellisyyttä. Lisäksi komissio perustaa laskelmansa kiintiön ylittymisestä arvioon. Tästä riippumatta Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 2 kohdassa säädetään ainoastaan velvollisuudesta toimittaa aluspäiväkirjaan merkityt tiedot komissiolle määräajan kuluessa. Yhdistynyt kuningaskunta on noudattanut tätä velvollisuutta.

64. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus pitää komission väitettä myös tältä osin riittämättömänä, koska komissio ei ole maininnut, mitä toimenpiteitä Yhdistyneen kuningaskunnan olisi sen mielestä pitänyt toteuttaa. Kansallisten viranomaisten yhteistyössä komission kanssa tekemissä tutkimuksissa ei saatu uutta tietoa saaliiden tosiasiallisista pyyntipaikoista. Tämän vuoksi oli mahdotonta oikaista jo ilmoitettuja tietoja tai aloittaa rikos- tai hallinto-oikeudellisia menettelyjä vastuussa olevia henkilöitä vastaan.

65. Komissio korostaa vastineessaan, että saaliiden rekisteröintijärjestelmä on olennainen edellytys sellaisten toimenpiteiden toteuttamiselle, joilla kiintiöiden ylittyminen olisi vältetty, minkä vuoksi ilmoitusten paikkansapitävyys on ratkaisevan tärkeää. Yhdistynyt kuningaskunta jättää lisäksi huomiotta sen, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 kohdan mukaan kaikkien jäsenvaltioiden on valvottava sitä, että TAC:n tai kiintiön piiriin kuuluvien kalakantojen tai kalakantaryhmien jokainen aluksesta purkaminen rekisteröidään. Komissio väittää lisäksi, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska kyseisten saaliiden määrää koskevia asiakirjoja ei ole säilytetty asianmukaisesti.

66. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan komissio perustaa tämän näkemyksensä kirjeeseen, jota ei ole kannekirjelmän liitteenä. Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että yhteisöjen tuomiois-

tuimen työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan nojalla asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 4 kohdan mahdollisiin rikkomisiin on vedottu liian myöhään.

2. Arviointi

67. Toinen kanneperuste on ainoa erityinen kanneperuste nyt esillä olevassa asiassa. Myös sitä voitaneen kuitenkin tarkastella edellä mainittujen periaatteiden [27] mukaisesti.

68. On otettava huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta tunnustaa lähtökohtaisesti kyseisten makrillisaaliiden pyyntipaikkoja koskevat ongelmat, joihin komissio perustaa näkemyksensä. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten asiaa koskevat tutkimukset osoittivat kuitenkin, että rekisteröidyt pyyntialuetiedot olivat osittain virheellisiä, minkä lisäksi oli mahdotonta arvioida varmuudella, mitkä saalismäärät oli pyydetty oikealla alueella.

69. On siis syytä olettaa, että osa vuoden 1988 makrillinpyyntiä koskevista tiedoista on virheellisiä.

70. Komissio huomauttaa myös perustellusti, että asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 2 kohta velvoittaa jäsenvaltioita muuhunkin kuin välittämään viranomaisilta saamansa tiedot komissiolle määräajan kuluessa. Yhteisön lainsäädännön tehokkuus nimittäin riippuu keskeisesti jäsenvaltioiden keräämien tietojen luotettavuudesta. Ensinnäkin jäsenvaltiot voivat itse näiden tietojen perusteella toteuttaa ajoissa yksittäistapauksessa tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään kiintiöiden ylittyminen, ja toiseksi nämä tiedot ovat välttämätön edellytys komission tällä alalla harjoittamalle valvonnalle. Tässä yhteydessä on syytä mainita myös EY 10 artikla, jonka mukaan jäsenvaltiot helpottavat yhteisön päämäärän toteuttamista.

71. Vastaavasti asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty jäsenvaltioiden velvollisuus ei tarkoita pelkästään niiden keräämien tietojen välittämistä komissiolle tietyssä määräajassa. Jäsenvaltioiden on nimittäin lisäksi ainakin kohtuudella varmistettava, etteivät kyseiset tiedot ole virheellisiä, tai jos tietojen oikeellisuutta voidaan epäillä, niiden on tehtävä parhaalla mahdollisella tavalla yhteistyötä, jotta tiedot voidaan nopeasti selvittää. Lisäksi on syytä panna merkille, että 9 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioilla on erityinen velvollisuus mainita komissiolle toimitettavissa ilmoituksissaan

27 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 43 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

pyyntipaikka. Mikäli tarkat pyyntipaikkatiedot eivät olisi merkityksellisiä, tämä velvollisuus olisi turha.[28]

72. Asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 kohtaa näyttää sen sijaan rikotun jo siksi, etteivät Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ole riittävällä tavalla varmistaneet, että toimivaltaiset viranomaiset olisivat rekisteröineet asianmukaisesti vuoden 1988 huomattavat makrillisaaliit.

73. Asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 2 kohtaa on puolestaan rikottu, koska Yhdistynyt kuningaskunta on toimittanut epäluotettavia tietoja eikä se ole yrittänyt oikaista näitä tietoja myöhemmin. Tätä rikkomista ei voida perustella pelkästään sillä, ettei näyttö ollut riittävä rikos- tai hallinto-oikeudellisen menettelyn aloittamiseksi.

74. Komissio on mielestäni näyttänyt riittävällä tavalla toteen asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomisen alussa tarkasteltujen todistustaakan jakoa koskevien periaatteiden[29] mukaisesti. Komissio on nimittäin osoittanut, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen toimittamat tiedot olivat suurelta osin ilmeisen epäluotettavia. Tästä seuraa siten, etteivät Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset olleet varmistaneet vuonna 1988, että niille ilmoitetut tiedot olivat paikkansapitäviä ja että niiden komissiolle toimittamat tiedot olisivat olleet riittävän luotettavia.

75. Tällaisten, jäsenvaltioiden komissiolle tekemien ilmoitusten perustana olevien asiakirjojen säilyttämisen osalta komissio ei ole todennut, missä määrin Yhdistynyt kuningaskunta ei ollut noudattanut velvoitteitaan. Asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 4 kohdan rikkomista ei näin ollen voida näyttää toteen.

76. Tässä yhteydessä voidaan todeta, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole noudattanut vuonna 1998 asetuksen N:o 2241/87 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista velvollisuuttaan, koska se ei ole toteuttanut asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen makrillisaaliiden purkamista koskevien ilmoitusten paikkansapitävyyden.

28 — Ks. myös asetuksen N:o 2241/87 6 artiklan 2 kohta, jonka mukaan "jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin — — selvitysten paikkansapitävyyden tarkastamiseksi".

29 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 43 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

D *Kalastuksen keskeyttäminen liian myöhään*

1. Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

77. Komissio viittaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön [30] ja toteaa, että asetuksen N:o 2057/82 10 artiklasta ja asetuksen N:o 2241/87 11 artiklasta seuraa, että jäsenvaltioiden on toteutettava ajoissa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta kalavarojen säilyttämistarkoituksessa jäsenvaltioille myönnetyt kiintiöt eivät ylittyisi. Ajoissa toimimista koskeva vaatimus sisältää velvollisuuden toteuttaa pakottavia toimenpiteitä jo ennen kiintiön täyttymistä, jotta kaikki asiaan liittyvä kalastustoiminta voidaan keskeyttää toistaiseksi. Komission mukaan kaikissa näissä tapauksissa Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset joko eivät toimineet ollenkaan tai eivät toimineet ajoissa.

78. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus puolestaan väittää, että velvollisuus määrätä kalastuskiellosta pätee ainoastaan silloin, kun kiintiöiden voidaan tosiasiassa olettaa täyttyvän. Komissio ei ole näyttänyt toteen yksittäisten tapausten osalta, ettei kalastuskieltoa olisi annettu, vaikka kiintiöiden voitiin olettaa täyttyvän. Komissio on esittänyt lukuja ainoastaan viidestä tapauksesta [31] eikä ole ottanut niiden yhteydessä huomioon tiettyjä selvityksiä. [32]

79. Vastineessaan komissio jättää tarkoituksella huomiotta kielletyllä alueella tapahtuneen kalastuksen ja keskittyy yksittäisiin liikakalastustapauksiin. Tässä yhteydessä komissio toteaa, ettei Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus kiistä sitä, että kyseiset kiintiöt olivat kalastuskiellon voimaantullessa jo täyttyneet. Komissio on toisaalta esittämiensä lukujen perusteella myöskin osoittanut, että kiintiöt olivat jo täyttyneet kalastuskieltomääräysten tullessa voimaan. Komissio katsoo, että asiassa 290/87 annetusta tuomiosta [33] seuraa, että komissio täyttää näyttövelvollisuutensa pelkästään osoittamalla kalastuskiellon voimaanastumiseen mennessä pyydetyn saaliin määrän. Komission mukaan ainoastaan kyseinen hetki on merkityksellinen myös nyt esillä olevassa asiassa.

2. Arviointi

80. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön [34] mukaan asetuk-

30 — Edellä alaviitteessä 18 mainittu asia C-62/80, tuomion 20 kohta; edellä alaviitteessä 18 mainittu asia C-244/89, tuomion 20 kohta, ja asia C-52/95, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.1995 (Kok. 1995, s. I-4443, 29 kohta).

31 — Kielikampelan pyynti alueilla V b, VI, XII ja XIV vuonna 1986, kielikampelan pyynti alueella VII a vuonna 1986, punakampelan pyynti alueella VII f ja g vuonna 1990, kielikampelan pyynti alueilla II ja IV vuonna 1990 sekä kielikampelan pyynti alueella VII e vuonna 1990.

32 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 27 kohta ja sitä seuraavat kohdat sekä 37 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

33 — Ks. edellä alaviitteessä 18 mainitun tuomion 13 kohta.

34 — Ks. mm. edellä alaviitteessä 2 mainitussa asiassa C-33/99 annettu tuomio ja siinä olevat viittaukset.

sen N:o 2057/82 10 artiklassa ja asetuksen N:o 2241/87 [35] 11 artiklassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus ryhtyä pakottaviin toimenpiteisiin kaiken kalastustoiminnan kieltämiseksi väliaikaisesti jo ennen kiintiöiden täyttymistä.

81. Heti aluksi on huomautettava, ettei edellä mainittujen säännösten rikkominen voi riippua komission esittämästä tiettyjä saalismääriä koskevasta näytöstä, kun jäsenvaltio itse tunnustaa, ettei kiintiön ylittymisestä huolimatta toteutettu mitään toimenpiteitä. Se, että komissio on esittänyt lukuja ainoastaan viidestä tapauksesta [36] selittyy sillä, että muissa tapauksissa Yhdistynyt kuningaskunta ei ollut toteuttanut mitään toimenpiteitä kalastuksen väliaikaiseksi kieltämiseksi.

82. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus selitti kalastusvuosien 1985—1987 liikakalastustapauksia koskevien toimenpiteiden puuttumisen pääasiassa sillä, että nämä liikakalastustapaukset koskivat englantilais-espanjalaisia kalastusaluksia. Tämän vuoksi tietoja saalismääristä oli Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan vaikea saada ajoissa, mikä puolestaan selittää toimenpiteiden toteuttamisajankohdan.

83. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi vedota käytännön ongelmiin perustellakseen asianmukaisten valvontatoimenpiteiden toteuttamatta jättämistä. Kalastustuotteiden alalla yhteisön säännöstön toimeenpanosta vastaavien jäsenvaltioiden tehtävänä on voittaa nämä vaikeudet toteuttamalla tarkoituksenmukaiset toimenpiteet. [37]

84. Tämän vuoksi nyt esillä olevassa asiassa ei voida vedota käytännön ongelmiin, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen esiin tuomiin saaliiden purkamisiin Espanjassa taikka muissa jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisissa maissa purettujen saaliiden määrään. Tällaisiin vaikeuksiin ei voida vedota etenkään, koska ne eivät olleet ylitsepääsemättömiä ja koska yhteisön lainsäädännössä [38] säädetään jäsenvaltioiden keskinäisestä sekä jäsenvaltioiden ja yhteisön ulkopuolisten maiden välisestä tietojenvaihdosta.

85. Lisäksi on syytä yhtyä komission näkemykseen siitä, että yli 10 metriä pitkien kalastusalusten kalastuslupien peruuttaminen vuonna 1990 ei merkitse tilapäistä kalastuskieltoa, koska se ei koske kaikkia kalastusaluksia.

35 — Edellä alaviitteessa 30 mainitussa asiassa C-52/95 annetun tuomion mukaan asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille sama velvollisuus kuin asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdassa.

36 — Ks. edellä alaviite 34.

37 — Edellä alaviitteessä 2 mainittu asia C-33/99, 44 kohta; edellä alaviitteessä 30 mainittu asia C-52/95 ja edellä alaviitteessä 18 mainittu asia C-62/89.

38 — Ks. esim. asetuksen N:o 2057/82 6 ja 7 artikla.

86. Kaikkien niiden tapausten osalta, joissa Yhdistynyt kuningaskunta toteutti toimenpiteitä, komissio on kalastuskiellon voimaantulon aikana pyydettyjen saalismäärien perusteella näyttänyt riittävällä tavalla toteen, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole onnistunut keskeyttämään kalastusta tilapäisesti ennen kuin kyseiset kiintiöt olivat täyttyneet.

87. Edellä esitetystä seuraa, ettei Yhdistynyt kuningaskunta ole noudattanut asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole kieltänyt tiettyjen kalakantojen kalastusta tilapäisesti joko ollenkaan tai riittävän ajoissa ennen kuin kyseiset kiintiöt olivat täyttyneet.

E *Rikos- tai hallinto-oikeudellisten seuraamusten puuttuminen*

1. Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

88. Komissio katsoo, että asetuksen N:o 2057/82 [39] 1 artiklan 2 kohdan kulloinkin voimassa olevan version ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus toteuttaa rikos- tai hallinto-oikeudellisia toimia kaikkia niitä henkilöitä vastaan, joiden katsotaan olevan vastuussa säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevien säännösten rikkomisesta. Lisäksi käytännön ongelmilla, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen väittämällä riittämättömällä näytöllä, ei voida perustella Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten toimimattomuutta. Myöskään se, että liikakalastuksen "aiheuttaneet" alukset toimivat Yhdistyneen kuningaskunnan aluevesien ulkopuolella, ei ole asianmukainen perustelu.

89. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää puolestaan, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön [40] mukaan komission on toimittava "tarkkojen ja konkreettisten seikkojen" perusteella, ja näistä seikoista on voitava johtaa, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat järjestelmällisesti laiminlyöneet kyseisistä rikkomuksista vastuussa olevien henkilöiden syytteeseen asettamisen. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen mukaan komissio ei ole näyttänyt tätä toteen, koska se ei ole pystynyt osoittamaan yhtäkään tapausta, jossa Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset eivät olisi toimineet yksiselitteisestä ja riittävästä näytöstä huolimatta.

90. Englantilais-espanjalaisten alusten osalta Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa lisäksi, etteivät sen viranomaiset

39 — Asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan alkuperäisessä versiossa viitataan ainoastaan alusten päälliköihin, mutta myöhempien versioiden sanamuodon mukainen laajempi velvollisuus kävi jo ilmi implisiittisesti EY 10 artiklasta.

40 — Edellä alaviitteessä 18 mainittu asia 290/87, tuomion 18—20 kohta, ja edellä alaviitteessä 30 mainittu asia C-52/95, tuomion 33—36 kohta.

saaneet Espanjan viranomaisilta riittäviä tietoja Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröityjen alusten rikkomuksista. Vasta neuvoston asetuksella N:o 3483/88 [41] luotiin perusta jäsenvaltioiden väliselle lujitetulle yhteistyölle.

91. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus tarkastelee kuitenkin vastauksessaan toimenpiteitä, joita olisi kyseisenä ajanjaksona pitänyt toteuttaa tietyistä rikkomuksista vastuussa olevia kohtaan.

2. Arviointi

92. Ensinnäkin on todettava, että velvollisuus aloittaa rikos- tai hallintooikeudellinen menettely säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä laiminlyötäessä oli lähtökohtaisesti voimassa sekä asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohdan alkuperäisessä versiossa tai asetuksilla N:o 3723/85 ja N:o 4027/86 muutetuissa versioissa että asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan nojalla. Tarkasteltava on sen sijaan sitä, onko komissio osoittanut toteen Yhdistyneen kuningaskunnan laiminlyöneen tätä velvoitetta kyseisellä ajanjaksolla.

41 — Tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2241/87 muuttamisesta 7 päivänä marraskuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3483/88 (EYVL L 306, s. 2).

93. Koska tämän velvoitteen noudattamatta jättäminen on kiistetty nyt esillä olevassa asiassa, on välttämätöntä tarkastella myös todistustaakan jakoa.

94. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että komission on toimittava "tarkkojen ja konkreettisten seikkojen" perusteella näyttäessään toteen jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämisen. [42] Tästä seuraavaa komission velvollisuutta näyttää toteen syytteeseen asettamistoimien järjestelmällinen noudattamatta jättäminen ei voida johtaa oikeuskäytännöstä eikä käytännön ongelmista.

95. Yhteisöjen tuomioistuin korosti asiassa C-52/95 antamassaan tuomiossa [43] kyseisen velvollisuuden merkitystä suhteessa yhteisön lainsäädännön tavoitteisiin. [44] Kyseisessä asiassa velvollisuuden noudattamatta jättämistä ei kuitenkaan kiistetty, [45] minkä vuoksi yhteisöjen tuomioistuimen ei ollut tuolloin tarpeen tarkastella todistustaakkaa.

96. Jos komission täytyisi näyttää toteen jäsenvaltion järjestelmällinen jäsenyysvel-

42 — Edellä alaviitteessä 20 mainittu asia 290/87, tuomion 20 kohta.

43 — Ks. edellä alaviite 30.

44 — Ks. asiassa C-52/95 annetun tuomion 35 kohta: "Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset jättävät järjestelmällisesti asettamatta syytteeseen tallaisista rikkomuksista vastuussa olevat henkilöt, sekä kalatalousvarojen säilyminen ja hallinto että yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan yhdenmukainen soveltaminen vaarantuvat."

45 — Ks. edellä mainitun tuomion 33 kohta.

voitteiden noudattamatta jättäminen, sen olisi esitettävä negatiivista näyttöä. Edellä esitettyjen periaatteiden tarkastelun[46] perusteella näyttää siltä, ettei ole tarkoituksenmukaista vaatia komissiolta tällaista näyttöä.

97. Nyt esillä olevassa asiassa komissio on joka tapauksessa näyttänyt toteen, että vastoin asetuksen N:o 2057/82 5 artiklan ja asetuksen N:o 2241/87 4 artiklaa Yhdistynyt kuningaskunta ei ole oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn missään vaiheessa toimittanut komissiolle tietoja tämäntyyppisistä mahdollisista menettelyistä. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on ainoastaan tuonut esiin vaikeudet, jotka aiheutuvat siitä, että suurin osa liikakalastuksen aiheuttaneista Yhdistyneen kuningaskunnan lipun alla purjehtivista aluksista ei toiminut Yhdistyneen kuningaskunnan aluevesillä. Tässä yhteydessä Yhdistynyt kuningaskunta vetoaa käytännön ongelmiin, joilla ei vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kuitenkaan yksinään voida perustella velvollisuuden noudattamatta jättämistä.[47]

98. Myöskään Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen väitettä siitä, ettei velvollisuutta aloittaa rikos- tai hallintooikeudellisia menettelyjä syntynyt, koska näyttö oli kansallisen lainsäädännön mukaan riittämätön, ei voida hyväksyä. Näytön riittämättömyyden voidaan nimittäin katsoa aiheutuneen siitä, etteivät kansalliset viranomaiset valvoneet asianmukaisesti kalastusta ja siihen liittyvää toimintaa eivätkä siten noudattaneet jäsenyysvelvoitteitaan. Tämä perustelu johtaa näin ollen lopulta siihen, että alkuperäisellä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisellä perustellaan toista jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä.

99. Lopuksi on tarkasteltava, missä määrin Yhdistyneen kuningaskunnan vastauksensa liitteenä esittämä näyttö voidaan ottaa huomioon. Se voidaan jättää huomiotta yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 42 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen perusteella. Kyseisen virkkeen mukaan asianosaisen on nimittäin ilmoitettava syy, miksi näyttöön ei ole vedottu aikaisemmin. Yhdistyneen kuningaskunnan esittämä syy sille, ettei näyttöön oltu vedottu aikaisemmin, oli menettelyn aloittaminen niin myöhään, että tietojen kerääminen oli vaikeaa. Vaikka joidenkin tapausten tosiseikkojen tapahtumahetkestä on huomattavasti aikaa, se ei riitä perusteluksi sille, miksi Yhdistynyt kuningaskunta ei selvittänyt näitä tietoja jo oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana. Tämä perustelu näyttää siten riittämättömältä.[48]

100. Edellä esitetystä seuraa näin ollen, että Yhdistynyt kuningaskunta on rikkonut

46 — Ks. edellä tämän ratkaisuehdotuksen 49 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

47 — Ks. esim. edellä alaviitteessä 18 mainittu asia C-62/89, tuomion 23 kohta.

48 — Myös tässä yhteydessä on syytä viitata EY 10 artiklaan. Toimitettujen tietojen osalta voidaan todeta, ettei niistä käy ilmi, onko useimmissa tapauksissa toteutettu toimenpiteitä.

asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohtaa yhdessä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan kanssa, koska se ei ole ryhtynyt rikos- tai hallinto-oikeudellisiin toimenpiteisiin kyseisiä asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkiöitä vastaan.

V Oikeudenkäyntikulut

101. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian ja koska komissio on vaatinut vastaajaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

VI Ratkaisuehdotus

102. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa kunkin ajanjaksoon 1985—1988 ja 1990 sisältyvän vuoden ja vuoden 1990 osalta, että

   — jättäessään antamatta asianmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä sille myönnetyn kiintiön käyttämisestä ja jättäessään suorittamatta relevantissa yhteisön lainsäädännössä edellytettyjä tarkastuksia ja muuta valvontaa

   — jättäessään keskeyttämättä kokonaan tai ajoissa tiettyjen kalalajien kalastuksen väliaikaisesti niiden kiintiön tultua täyteen

—jättäessään vuoden 1988 osalta toteuttamatta riittäviä toimenpiteitä makrillin aluksista purkamista koskevien raporttien virheellisyyksien estämiseksi

—jättäessään ryhtymättä rikosoikeudellisiin tai hallinto-oikeudellisiin toimenpiteisiin asetuksia rikkoneiden alusten päälliköitä vastaan tai muita näistä säännösten rikkomisista vastuussa olevia henkilöitä vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut 1) asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 1 kohtaa (1.8.1987 päättyneenä ajanjaksona) ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohtaa (tämän jälkeisenä ajanjaksona); 2) asetuksen N:o 2057/82 10 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohtaa; 3) asetuksen N:o2241/87 9 artiklaa; 4) asetuksen N:o 2057/82 1 artiklan 2 kohtaa tai asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohtaa yhdessä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan kanssa;

2. velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.